

LIETUVOS RESPUBLIKOS
ĮSTATYMO „DĖL UŽSIENIEČIŲ TEISINĖS PADĖTIES“ NR. IX-2206 2, 3, 4, 5, 11, 28,
32, 44, 58, 62, 67, 71, 79, 85, 94, 99, 100, 101, 102, 103¹, 104, 105², 105³, 105⁴, 106¹, 108, 113,
114, 115, 115¹, 118, 123, 125, 140⁸, 140¹⁸, 140¹⁹, 140²¹, 140²⁸ STRAIPSNIŲ IR PRIEDO
PAKEITIMO IR 140¹⁶ STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS
ĮSTATYMAS

Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį 11³ dalimi:

„**11³. Laikino apgyvendinimo vieta** – pagal šį Įstatymą apgyvendinamų užsieniečių apgyvendinimo vieta, kurią valdo, administruoja arba parenka Priėmimą užtikrinanti įstaiga.“

2. Papildyti 2 straipsnį nauja 14¹ dalimi:

„**14¹. Leidimo gyventi šalyje kortelė** – dokumentas, kuriuo patvirtinama Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nario arba kito asmens, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojami laisvo asmenų judėjimo teise, ir kurie nėra Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, teisė laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje.“

3. Papildyti 2 straipsnį nauja 14² dalimi:

„**14². Leidimo nuolat gyventi šalyje kortelė** – dokumentas, kuriuo patvirtinama Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nario arba kito asmens, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojami laisvo asmenų judėjimo teise, ir kurie nėra Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, teisė nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje.“

4. Buvusią 2 straipsnio 14¹ dalį laikyti 14³ dalimi.

5. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 17¹ dalį.

6. Papildyti 2 straipsnį nauja 23¹ dalimi:

„**23¹. Priėmimą užtikrinanti įstaiga** – Lietuvos Respublikos Vyriausybės paskirta biudžetinė įstaiga, teikianti socialines, apgyvendinimo ir kitas priėmimo sąlygas užtikrinančias paslaugas prieglobsčio prašytojams, užsieniečiams, kuriems suteiktas prieglobstis Lietuvos Respublikoje, jų šeimos nariams šeimos susijungimo atvejais, nelydimiems nepilnamečiams užsieniečiams, užsieniečiams, esantiems ar buvusiems su prekyba žmonėmis susijusių nusikaltimų aukomis, užsieniečiams, kol bus priimtas sprendimas dėl jų grąžinimo į užsienio valstybę ar išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos arba kol sprendimas dėl jų grąžinimo į užsienio valstybę ar išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos bus įgyvendintas, užsieniečiams, perkeltiems į Lietuvos Respublikos teritoriją Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu. Priėmimą užtikrinančios

įstaigos savininko teises ir pareigas įgyvendina Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerija.“

7. Buvusias 2 straipsnio 23¹–23³ dalis laikyti atitinkamai 23²–23⁴ dalimis.

8. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 25¹ dalį.

9. Pakeisti 2 straipsnio 31 dalį ir ją išdėstyti taip:

„31. **Užsieniečio sulaikymas** – laikinas užsieniečio judėjimo laisvės apribojimas šio Įstatymo nustatytais pagrindais ir terminais teisėsaugos institucijos pareigūno ar teismo sprendimu ir jo laikymas Valstybės sienos apsaugos tarnyboje prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Valstybės sienos apsaugos tarnyba) ar kitoje teisėsaugos įstaigoje.“

2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 3 straipsnio 5 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka naudotis valstybės garantuojama teisine pagalba teikimo sulaikyti užsienietį arba skirti jam alternatyvią sulaikymui priemonę nagrinėjimo teisme metu;“.

2. Pakeisti 3 straipsnio 5 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) naudotis materialinėmis priėmimo sąlygomis, išskyrus teisę gauti piniginę pašalpą, o pažeidžiami asmenys – teisę naudotis jų specialiuosius poreikius atitinkančiomis priėmimo sąlygomis. Ši nuostata taikoma sulaikytiems užsieniečiams ir kitiems užsieniečiams, apgyvendintiems laikino apgyvendinimo vietose;“.

3. Pakeisti 3 straipsnio 5 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) gauti 60 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio pašalpą maistui, jeigu maitinimo paslauga nėra teikiama, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka tol, kol jie gyvena laikino apgyvendinimo vietoje;“.

3 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Migracijos departamentas, gavęs užsieniečio prašymą išduoti jam leidimą gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – leidimas gyventi), sprendamas dėl prieglobsčio Lietuvos Respublikoje ar laikinosios apsaugos užsieniečiui suteikimo, privalo gauti šio straipsnio 4 dalyje nurodytų institucijų įvertinimą, ar nėra šio straipsnio 4 dalyje nurodytų grėsmių valstybės saugumui, viešajai tvarkai ar visuomenei. Leidimas gyventi užsieniečiui išduodamas tik gavus šių institucijų išvadas, kad užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui ir viešajai tvarkai ar visuomenei. Prieglobstis Lietuvos Respublikoje ar laikinoji apsauga užsieniečiui suteikiami tik gavus išvadą, kad šis užsienietis nekelia grėsmės valstybės saugumui, ir išvadą, kad užsienietis, kuriam šio Įstatymo nustatyta tvarka suteikiama papildoma apsauga, nekelia grėsmės visuomenei, o užsienietis, kuriam suteikiamas pabėgėlio statusas arba laikinoji apsauga, nėra įsiteisėjęs“.

teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir nekelia grėsmės visuomenei. Šioje dalyje nurodytos išvados pateikiamos ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos. Tuo atveju, jeigu dėl svarbių priežasčių Valstybės saugumo departamentas ir policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba negali pateikti šiame straipsnyje nurodytų išvadų per nustatytą terminą, jie apie tai informuoja Migracijos departamentą. Bendras išvadų pateikimo terminas negali viršyti 28 kalendorinių dienų nuo prašymo gavimo dienos. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytų institucijų teikiamos išvados, kad užsienietis kelia grėsmę valstybės saugumui ir viešajai tvarkai ar visuomenei, turi būti motyvuotos.“

2. Pakeisti 4 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Valstybės saugumo departamentas, turėdamas duomenų, kad užsienietis, kuriam suteiktas pabėgėlio statusas, papildoma arba laikinoji apsauga, kelia grėsmę valstybės saugumui, policija arba Valstybės sienos apsaugos tarnyba, nustatę, kad užsienietis, kuriam suteikta papildoma apsauga, kelia grėsmę visuomenei, užsienietis, kuriam suteiktas pabėgėlio statusas arba laikinoji apsauga, įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu pripažintas kaltu dėl labai sunkaus nusikaltimo padarymo ir kelia grėsmę visuomenei, nedelsdami apie tai informuoja Migracijos departamentą, pateikdami motyvuotą išvadą. Migracijos departamentas, gavęs motyvuotą išvadą, kad užsienietis kelia grėsmę valstybės saugumui ar visuomenei, ir užsieniečio paaiškinimus žodžiu arba raštu, sprendimą dėl pabėgėlio statuso, papildomos arba laikinosios apsaugos panaikinimo priima ne vėliau kaip per 14 kalendorinių dienų nuo šios informacijos gavimo dienos Migracijos departamentui priėmus sprendimą panaikinti pabėgėlio statusą, papildomą arba laikinąją apsaugą, užsieniečiui turi būti išaiškinta šio sprendimo apskundimo tvarka.“

4 straipsnis. 5 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 5 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsieniečiai, išskyrus prašymą suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose ar netrukus po neteisėto Lietuvos Respublikos valstybės sienos kirtimo pateikusius prieglobsčio prašytojus, dėl kurių nepriimtas sprendimas įleisti juos į Lietuvos Respubliką, turi teisę pasilikti Lietuvos Respublikoje šio Įstatymo 138 straipsnyje nustatyto skundo padavimo termino laikotarpiu, o šiuo laikotarpiu pateikus prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių, – iki atitinkamo administracinio teismo nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių priėmimo arba kai apskųsto sprendimo vykdymas sustabdomas pagal šio Įstatymo 139 straipsnio 1 dalį. Prašymą suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose ar netrukus po neteisėto Lietuvos Respublikos valstybės sienos kirtimo pateikę prieglobsčio prašytojai, dėl kurių nepriimtas sprendimas įleisti juos į Lietuvos Respubliką, turi teisę pasilikti šio straipsnio 6 dalyje nurodytose laikino apgyvendinimo vietose šio Įstatymo 138 straipsnyje nustatyto skundo padavimo termino laikotarpiu, o šiuo laikotarpiu pateikus prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo

priemonių, – iki atitinkamo administracinio teismo nutarties dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių priėmimo arba kai apskūsto sprendimo vykdymas sustabdomas pagal šio Įstatymo 139 straipsnio 1 dalies 2 punktą. Šioje dalyje numatyta teisė pasilikti Lietuvos Respublikoje ir (ar) šio straipsnio 6 dalyje nurodytose laikino apgyvendinimo vietose nesuteikiama, jei užsienietis pateikia paskesnę prašymą suteikti prieglobstį, kuriame nėra naujų esminių motyvų, tik siekdamas atidėti ar sutrukdyti įvykdyti sprendimą išsiųsti užsienietį iš Lietuvos Respublikos, kuriuo remiantis jis būtų artimiausiu metu išsiųstas.“

2. Pakeisti 5 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Prieglobsčio prašytojai, pateikę prašymus suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose ar netrukus po neteisėto Lietuvos Respublikos valstybės sienos kirtimo, iki priimamas sprendimas įleisti juos į Lietuvos Respubliką, apgyvendinami laikino apgyvendinimo vietoje. Šių prieglobsčio prašytojų apgyvendinimo sąlygas ir tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

3. Pripažinti netekusia galios 5 straipsnio 7 dalį.

5 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 11 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Užsienietis, kuris nėra Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, bet turi vienos iš Europos Sąjungos valstybių narių išduotą leidimo gyventi šalyje kortelę arba leidimo nuolat gyventi šalyje kortelę, gali atvykti į Lietuvos Respubliką ir būti Lietuvos Respublikoje be vizos ne ilgiau negu 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį.“

6 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 28 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Užsienietis, esantis ne Lietuvos Respublikoje, prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi, išskyrus prašymą išduoti leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 8–12 punktuose nustatytais pagrindais, pateikia per Migracijos departamento pasirinktą išorės paslaugų teikėją. Užsienietis, esantis Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtai, prašymą išduoti leidimą gyventi pateikia Migracijos departamentui, tačiau tokio prašymo pateikimas nesuteikia teisės užsieniečiui būti Lietuvos Respublikos teritorijoje, iki bus išnagrinėtas užsieniečio prašymas išduoti leidimą gyventi ir priimtas sprendimas.“

7 straipsnis. 32 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 32 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Nelydimi nepilnamečiai užsieniečiai, kurie nėra prieglobsčio prašytojai, apgyvendinami Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir

darbo ministerijos sprendimu. Apgyvendinimo ir kitų šiame Įstatyme nustatytų procedūrinių veiksmų tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras, vidaus reikalų ministras ir sveikatos apsaugos ministras.“

8 straipsnis. 44 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 44 straipsnio 1 dalies 2 punkto a papunktį ir jį išdėstyti taip:

„a) pateikiamas darbdavio įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui. Jeigu užsienietis bus įdarbinamas pagal laikinojo darbo sutartį, pateikiamas laikinojo įdarbinimo įmonės, įrašytos į Lietuvos Respublikos valstybinės darbo inspekcijos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos sudaromą ir jos interneto svetainėje skelbiamą laikinojo įdarbinimo įmonių sąrašą, įsipareigojimas įdarbinti užsienietį pagal laikinojo darbo sutartį ne trumpesniam negu 6 mėnesių laikotarpiui ir nustatyti visą darbo laiko normą bei darbo Lietuvos Respublikoje metu mokėti užsieniečiui mėnesinį darbo užmokestį, ne mažesnę negu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokesčio šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) (toliau – paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU) dydis, o laikotarpiais tarp siuntimų – ne mažesnę negu Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga;“.

9 straipsnis. 58 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 58 straipsnio 14 punktą ir jį išdėstyti taip:

„14) jis yra įgijęs šio Įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 10 punkte arba šio Įstatymo 140¹³ straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytą teisę;“.

10 straipsnis. 62 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 62 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už tokį patį darbą pas tą patį darbdavį dirbančio Lietuvos Respublikos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės ar Europos laisvosios prekybos asociacijos valstybės narės piliečio ar nuolat Lietuvos Respublikoje gyvenančio užsieniečio, o jeigu tokio darbuotojo nėra, užsieniečio darbo užmokestis negali būti mažesnis už Valstybės duomenų agentūros paskutinį paskelbtą kalendorinių metų vidutinį mėnesinį bruto darbo užmokestį šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį. Jeigu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį yra didesnis negu paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis BDU dydis, taikomas reikalavimas mokėti darbo užmokestį, ne mažesnę negu Valstybės duomenų agentūros paskutinis paskelbtas kalendorinių metų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis

šalies ūkyje (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) pagal atitinkamą ekonominės veiklos rūšį.“

11 straipsnis. 67 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 67 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Tvarką, reglamentuojančią užsieniečių prašymų suteikti prieglobstį pateikimą ir nagrinėjimą, sprendimų priėmimą ir jų vykdymą, nustato vidaus reikalų ministras. Tvarką, reglamentuojančią nustatymą, ar prieglobsčio prašytojas yra pažeidžiamas asmuo, nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

12 straipsnis. 71 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 71 straipsnio 1 dalies 1 punktą ir jį išdėstyti taip:

„1) gyvendamas laikino apgyvendinimo vietoje (sulaikytas prieglobsčio prašytojas – Valstybės sienos apsaugos tarnyboje), naudotis materialinėmis priėmimo sąlygomis;“.

2. Pakeisti 71 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka naudotis valstybės garantuojama teisine pagalba tiek, kiek tai susiję su prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimu;“.

3. Pakeisti 71 straipsnio 1 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) nemokamai gauti būtinąją medicinos pagalbą, psichologinę pagalbą ir socialines paslaugas laikino apgyvendinimo vietoje (sulaikytas prieglobsčio prašytojas – Valstybės sienos apsaugos tarnyboje) ar kitoje apgyvendinimo vietoje, taip pat kitą Sveikatos sistemos įstatyme nurodytą valstybės laiduojamą (nemokamą) sveikatos priežiūrą;“.

4. Pakeisti 71 straipsnio 1 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) dirbti arba imtis savarankiško užimtumo veiklos, jeigu per 6 mėnesius nuo prašymo suteikti prieglobstį pateikimo dienos Migracijos departamentas nepriėmė sprendimo dėl prieglobsčio Lietuvos Respublikoje suteikimo ne dėl prieglobsčio prašytojo kaltės;“.

5. Pakeisti 71 straipsnio 2¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„2¹. Prieglobsčio prašytojai, laikinai gyvendami laikino apgyvendinimo vietoje ar jų pasirinktoje gyvenamojoje vietoje, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka turi teisę gauti 60 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio pašalpą maistui, jeigu maitinimo paslauga nėra teikiama.“

6. Pakeisti 71 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Prieglobsčio prašytojams, išskyrus prieglobsčio prašytojus, dėl kurių priimamas Migracijos departamento sprendimas įleisti į Lietuvos Respubliką ir šis sprendimas dar nėra priimtas, gyvenantiems laikino apgyvendinimo vietoje ar jų pasirinktoje gyvenamojoje vietoje arba sulaikytiems Valstybės sienos apsaugos tarnyboje, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka kas mėnesį mokama 10 procentų valstybės remiamų pajamų dydžio pinigine pašalpa. Ši pašalpa mokama nuo prašymo gauti piniginę pašalpą pateikimo dienos.“

7. Papildyti 71 straipsnio 4 dalį 8 punktu:

„8) nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, raštu pranešti Migracijos departamentui apie pasikeitusius kontaktinius duomenis.“

8. Pakeisti 71 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Šio straipsnio 1 – 2¹ dalyse nustatytoms prieglobsčio prašytojų teisėms įgyvendinti ir šio straipsnio 3 dalyje nurodytai piniginei pašalpai mokėti skiriamos Lietuvos Respublikos valstybės lėšos, taip pat gali būti naudojamos tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšos tiek, kiek prieglobsčio prašytojas jų negali garantuoti deklaruotinomis lėšomis ir turtu. Lietuvos Respublikos valstybės lėšos šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nustatytoms teisėms įgyvendinti ir šio straipsnio 3 dalyje nurodytai piniginei pašalpai mokėti naudojamos tiek, kiek prieglobsčio prašytojas jų negali įgyvendinti savo turimomis lėšomis, ir tiek, kiek jos neįgyvendinamos tarptautinių organizacijų, Europos Sąjungos struktūrinių fondų, Lietuvos Respublikos fizinių ir juridinių asmenų įsteigtų humanitarinės pagalbos fondų, nevyriausybinių organizacijų lėšomis.“

9. Pakeisti 71 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Paaiškėjus, kad prieglobsčio prašytojas turėjo lėšų apmokėti už šio straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose nustatytų teisių įgyvendinimą ir naudojosi šiomis teisėmis nemokamai ir (arba) turėjo lėšų ir gavo šio straipsnio 3 dalyje nurodytą piniginę pašalpą, taip pat paaiškėjus, kad prieglobsčio prašytojo finansinė būklė pagerėjo, arba jis, deklaruodamas lėšas, pateikė klaidinančią informaciją arba nedeklaravo gautų lėšų, jis privalo padengti valstybės turėtas išlaidas. Tvarką, reglamentuojančią valstybės išlaidų apskaičiavimą ir turėtų išlaidų padengimą, nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

10. Pakeisti 71 straipsnio 8 dalį ir ją išdėstyti taip:

„8. Teisę likti Lietuvos Respublikos teritorijoje turinčiam prieglobsčio prašytojui, gyvenančiam laikino apgyvendinimo vietoje arba sulaikytam Valstybės sienos apsaugos tarnyboje, nevykdančiam pareigų, išvardytų šio straipsnio 4 dalies 4 ir 5 punktuose, ir (ar) nesilaikančiam laikino apgyvendinimo vietose ar Valstybės sienos apsaugos tarnyboje nustatytos tvarkos, o prieglobsčio prašytojui, gyvenančiam savo pasirinktoje gyvenamojoje vietoje, nevykdančiam pareigų, išvardytų šio straipsnio 4 dalies 4–6 punktuose, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka gali būti apribotas arba nutrauktas, o nustačius šio straipsnio 6 dalyje nurodytas aplinkybes, – turi būti nutrauktas šio straipsnio 3 dalyje numatytos piniginės pašalpos mokėjimas.“

13 straipsnis. 79 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 79 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„79 straipsnis. Prieglobsčio prašytojo apgyvendinimas Lietuvos Respublikoje

1. Prieglobsčio prašytojai, išskyrus prieglobsčio prašytojus, nurodytus šio straipsnio 2 dalyje, prieglobsčio prašytojus, kurie yra sulaikyti arba kuriems skirta alternatyvi sulaikymui priemonė, apgyvendinami laikino apgyvendinimo vietose.

2. Prieglobsčio prašytojui Migracijos departamento sprendimu gali būti leista apsigyventi ir jo pasirinktoje gyvenamojoje vietoje, jeigu pats prieglobsčio prašytojas to pageidauja.

3. Prieglobsčio prašytojų apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietoje sąlygas ir tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.

4. Nelydimas nepilnametis prieglobsčio prašytojas socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka, suderinta su vidaus reikalų ministru, apgyvendinamas pas atstovą arba laikino apgyvendinimo vietoje, jeigu jo atstovas tam neprieštarauja. Sprendžiant dėl nelydimo nepilnamečio apgyvendinimo, atsižvelgiama į nepilnamečio nuomonę pagal jo amžių ir brandą.

5. Pažeidžiami asmenys ir jų šeimos nariai apgyvendinami jų specialiuosius poreikius atitinkančioje laikino apgyvendinimo vietoje arba kitose jų specialiuosius poreikius atitinkančiose vietose. Pažeidžiamiems asmenims, kai tai įmanoma, leidžiama apsigyventi su teisėtai Lietuvos Respublikos teritorijoje esančiu pilnamečiu artimuoju giminaičiu arba atstovu.“

14 straipsnis. 85 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 85 straipsnio 1 dalies 2 punktą ir jį išdėstyti taip:

„2) prieglobsčio prašytojas be leidimo išvyko iš laikino apgyvendinimo vietos ar kitos jam paskirtos apgyvendinimo vietos arba negrįžo į šias apgyvendinimo vietas ilgiau kaip 72 valandas;“.

2. Pakeisti 85 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) su prieglobsčio prašytoju, kuriam leista apsigyventi jo pasirinktoje vietoje, nėra galimybės susisiekti ilgiau kaip 72 valandas arba, turimais duomenimis, prieglobsčio prašytojas yra išvykęs iš Lietuvos Respublikos be Migracijos departamento leidimo;“.

15 straipsnis. 94 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 94 straipsnio 1 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) dirbti ir yra atleidžiami nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, taip pat imtis savarankiško užimtumo veiklos;“.

2. Pakeisti 94 straipsnio 1 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) pateikę prašymą išduoti arba pakeisti leidimą laikinai gyventi šio Įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 4, 4^a ar 10 punkte nurodytu pagrindu, – dirbti (taip pat ir pagal laikinojo darbo sutartį) ir yra atleidžiami nuo pareigos įsigyti leidimą dirbti, gauti Užimtumo tarnybos sprendimą dėl užsieniečio darbo atitikties Lietuvos Respublikos darbo rinkos poreikiams, taip pat imtis savarankiško užimtumo veiklos;“.

3. Pakeisti 94 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir jį išdėstyti taip:

„6) pateikę prašymą suteikti prieglobstį Lietuvos Respublikoje, – dirbti ar imtis savarankiško užimtumo veiklos nuo prašymo suteikti prieglobstį užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos;“.

16 straipsnis. 99 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 99 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„99 straipsnis. Gyvenimas Lietuvos Respublikoje

1. Europos Sąjungos valstybės narės piliečiui, atvykusiam gyventi į Lietuvos Respubliką ilgiau negu 3 mėnesius per pusę metų ir atitinkančiam bent vieną iš šio Įstatymo 101 straipsnio 1 dalyje numatytų pagrindų, jo teisei laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje patvirtinti išduodamas teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimas. Teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjime elektroniniu būdu fiksuojami Europos Sąjungos valstybės narės piliečio biometriniai duomenys tapatybei patvirtinti – veido atvaizdas ir dviejų pirštų atspaudai, išskyrus Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 numatytus atvejus.

2. Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nariai, kurie nėra Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, atvykę gyventi į Lietuvos Respubliką ilgiau negu 3 mėnesiams per pusę metų kartu su Europos Sąjungos valstybės narės piliečiu arba pas jį, privalo gauti leidimo gyventi šalyje kortelę. Leidimo gyventi šalyje kortelėje elektroniniu būdu fiksuojami Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nario biometriniai duomenys tapatybei patvirtinti – veido atvaizdas ir dviejų pirštų atspaudai, išskyrus Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 numatytus atvejus.

3. Tvarką, nustatančią teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo ir leidimo gyventi šalyje kortelės išdavimą, keitimą ir panaikinimą, Europos Sąjungos valstybės narės piliečio ir (ar) jo šeimos nario teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje panaikinimą, nustato vidaus reikalų ministras.

4. Sprendimus dėl teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo, leidimo gyventi šalyje kortelės išdavimo, keitimo ir panaikinimo priima ir teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimą, leidimo gyventi šalyje kortelę išduoda, keičia ir panaikina Migracijos departamentas.“

17 straipsnis. 100 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 100 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„100 straipsnis. Leidimo gyventi šalyje kortelės išdavimas ir keitimas

Prašymas išduoti ar pakeisti leidimo gyventi šalyje kortelę turi būti išnagrinėtas ir šis dokumentas turi būti išduotas, pakeistas arba atsisakyta jį išduoti ar pakeisti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo Migracijos departamentui dienos.“

18 straipsnis. 101 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 101 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„101 straipsnis. Europos Sąjungos valstybės narės piliečio ir jo šeimos nario teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pagrindai

1. Europos Sąjungos valstybės narės pilietis turi teisę laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje, jeigu jis:

1) yra darbuotojas arba savarankiškai dirbantis asmuo. Europos Sąjungos valstybės narės pilietis taip pat išlaiko darbuotojo arba savarankiškai dirbančio asmens statusą, kai nutraukta jo darbo sutartis (jos galiojimo laikas pasibaigęs) arba veikla ir jis laikinai nedirba ar nevykdo veiklos dėl nėštumo, gimdymo, tėvystės atostogų ir (arba) atostogų vaikui prižiūrėti, ligos ar nelaimingo atsitikimo; kai po ne mažiau negu vienerių metų darbo jis nutraukė darbo sutartį arba veiklą dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių ir įsiregistravo Užimtumo tarnyboje; kai jis dirbo pagal terminuotą darbo sutartį trumpiau kaip vienerius metus ar per pirmuosius 12 darbo mėnesių nutraukė darbo sutartį arba veiklą dėl nepriklausančių nuo jo aplinkybių ir įsiregistravo Užimtumo tarnyboje (tokiu atveju jis šį statusą išlaiko 6 mėnesius nuo nedarbo pradžios); arba kai jis nutraukė darbo sutartį (jos galiojimo laikas baigėsi) arba veiklą, įsiregistravo Užimtumo tarnyboje ir pradėjo mokytis profesijos (jeigu darbo sutartis nutraukta (jos galiojimo laikas baigėsi) dėl nuo jo priklausančių aplinkybių, jis turi mokytis profesijos, kuri susijusi su turėtu darbu);

2) turi sau ir savo šeimos nariams, jeigu jie atvyksta kartu su juo arba pas jį, pakankamai išteklių pragyventi Lietuvos Respublikoje ir turi galiojantį sveikatos draudimą patvirtinantį dokumentą;

3) yra priimtas mokytis į švietimo įstaigą pagal bendrojo ugdymo arba profesinio mokymo programą (programas), studijuoti į mokslo ir studijų instituciją pagal studijų programą (programas) arba į doktorantūrą, pakviestas stažuoti, tobulinti kvalifikacijos, turi sau ir savo šeimos nariams, jeigu jie atvyksta kartu su juo arba pas jį, pakankamai išteklių pragyventi Lietuvos Respublikoje ir turi galiojantį sveikatos draudimą patvirtinantį dokumentą;

4) yra Europos Sąjungos valstybės narės piliečio, turinčio teisę gyventi Lietuvos Respublikoje pagal šios dalies 1, 2 ir 3 punktus, šeimos narys, kuris atvyksta kartu su juo arba pas jį.

2. Lietuvos Respublikos piliečio šeimos nariai, kurie nėra Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, turi teisę gauti leidimo gyventi šalyje kortelę, kai atvyksta gyventi į Lietuvos Respubliką kartu su Lietuvos Respublikos piliečiu, pasinaudojusių laisvo judėjimo Europos Sąjungoje teise, ar pas jį.

3. Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nariai, kurie nėra Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, turi teisę gauti leidimo gyventi šalyje kortelę, kai atvyksta gyventi į Lietuvos Respubliką ilgiau negu 3 mėnesius per pusę metų kartu su Europos Sąjungos valstybės

narės piliečiu, turinčiu teisę gyventi Lietuvos Respublikoje pagal šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktus, arba pas jį.

4. Šio straipsnio 2 ar 3 dalyje nurodytam Lietuvos Respublikos arba kitos Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nariui leidimo gyventi šalyje kortelė išduodama kaip:

- 1) sutuoktiniui arba asmeniui, su kuriuo sudaryta registruotos partnerystės sutartis;
- 2) tiesioginiam palikuoniui, kuriam nesukakę 21 metai arba kuris yra išlaikytinis, įskaitant sutuoktinio arba asmens, su kuriuo sudaryta registruotos partnerystės sutartis, tiesioginį palikuonį, kuriam nesukakę 21 metai arba kuris yra išlaikytinis;
- 3) išlaikomam artimajam giminaičiui pagal tiesiąją aukštutinę liniją, įskaitant sutuoktinio arba asmens, su kuriuo sudaryta registruotos partnerystės sutartis, išlaikomą artimąjį giminaitį pagal tiesiąją aukštutinę liniją;
- 4) kitam asmeniui, kuris pagal Europos Sąjungos teisės aktus naudojasi laisvo asmenų judėjimo teise.

5. Šio straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodytu atveju kaip Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nariai, kurie nėra Europos Sąjungos valstybės narės piliečiai, turi teisę apsigyventi tik sutuoktinis, asmuo, su kuriuo sudaryta registruotos partnerystės sutartis, išlaikomi vaikai ir Europos Sąjungos valstybės narės piliečio, jo sutuoktinio ar asmens, su kuriuo sudaryta registruotos partnerystės sutartis, išlaikomi artimieji giminaičiai pagal tiesiąją aukštutinę liniją.“

19 straipsnis. 102 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 102 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„102 straipsnis. Teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo ir leidimo gyventi šalyje kortelės galiojimas

Teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimas ir leidimo gyventi šalyje kortelė išduodami ir keičiami 5 metams arba numatomam Europos Sąjungos valstybės narės piliečio gyvenimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiui, jeigu šis laikotarpis yra trumpesnis negu 5 metai.“

20 straipsnis. 103¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 103¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„103¹ straipsnis. Teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo ir leidimo gyventi šalyje kortelės negaliojimas

Teisės laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimas ir leidimo gyventi šalyje kortelė negalioja, kai:

- 1) dokumentas per vienerius metus neatsiimamas;
- 2) pasibaigia dokumento galiojimo laikas;

- 3) dokumentas yra suklasztotas;
- 4) dokumentas yra panaikintas;
- 5) dokumentas yra prarastas;
- 6) dokumentas yra pakeistas;
- 7) Europos Sąjungos valstybės narės pilietis ar jo šeimos narys Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka deklaravo, kad išvyksta iš Lietuvos Respublikos;
- 8) ar Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, ar jo šeimos narys įgyja teisę nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje;
- 9) ar Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, ar jo šeimos narys įgyja Lietuvos Respublikos pilietybę arba Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys įgyja kitos Europos Sąjungos valstybės narės pilietybę;
- 10) ar Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, ar jo šeimos narys miršta.“

21 straipsnis. 104 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 104 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nariui, kuris nėra Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, jo teisei nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje patvirtinti išduodama leidimo nuolat gyventi šalyje kortelė, kuri galioja 10 metų. Leidimo nuolat gyventi šalyje kortelėje elektroniniu būdu fiksuojami Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos nario biometriniai duomenys tapatybei patvirtinti – veido atvaizdas ir dviejų pirštų atspaudai, išskyrus Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 numatytus atvejus.“

2. Pakeisti 104 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Tvarką, nustatančią teisės nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo ir leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės išdavimą, keitimą ir panaikinimą, Europos Sąjungos valstybės narės piliečio ir (ar) jo šeimos nario teisės nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje panaikinimą, nustato vidaus reikalų ministras.“

3. Pakeisti 104 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Sprendimus dėl teisės nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo, leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės išdavimo, keitimo ir panaikinimo priima ir teisės nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimą, Europos Sąjungos leidimo nuolat gyventi kortelę išduoda, keičia ir panaikina Migracijos departamentas.“

22 straipsnis. 105² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 105² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„105² straipsnis. Leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės išdavimas ir keitimas

Prašymas išduoti ar pakeisti leidimo nuolat gyventi šalyje kortelę turi būti išnagrinėtas ir šis dokumentas turi būti išduotas, pakeistas arba atsisakyta jį išduoti ar pakeisti ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo prašymo pateikimo Migracijos departamentui dienos.“

23 straipsnis. 105³ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 105³ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„105³ straipsnis. Teisės gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo, leidimo gyventi šalyje kortelės ar leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės keitimo pagrindai

Teisės gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimas, leidimo gyventi šalyje kortelė ar leidimo nuolat gyventi šalyje kortelė keičiami, jeigu:

- 1) pasikeičia asmens duomenys;
- 2) dokumentas tapo netinkamas naudoti;
- 3) pasibaigia dokumento galiojimo laikas;
- 4) dokumente yra netikslių įrašų;
- 5) dokumentas yra prarastas.“

24 straipsnis. 105⁴ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 105⁴ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„105⁴ straipsnis. Teisės gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo, leidimo gyventi šalyje kortelės ar leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės išdavimas gimusiam Europos Sąjungos valstybės narės piliečio vaikui

1. Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, turintis teisės gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimą ir kurio gyvenimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu gimė vaikas, nepaisant jo gimimo vietos, ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo jo vaiko gimimo dienos turi kreiptis į Migracijos departamentą dėl teisės gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo, leidimo gyventi šalyje kortelės ar leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės jam išdavimo.

2. Vaikui, gimusiam Europos Sąjungos valstybės narės piliečio gyvenimo Lietuvos Respublikoje laikotarpiu, išduodamas toks pat kaip abiejų tėvų ar vieno iš jų turimas dokumentas. Šis dokumentas galioja tiek, kiek galioja vienam iš vaiko tėvų išduotas dokumentas.“

25 straipsnis. 106¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 106¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„106¹ straipsnis. Teisės nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimo ir leidimo nuolat gyventi šalyje kortelės negaliojimas

Teisės nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimas ir leidimo nuolat gyventi šalyje kortelė negalioja, kai yra nors vienas iš šio Įstatymo 103¹ straipsnio 1–7, 9 ir 10 punktuose nustatytų pagrindų.“

26 straipsnis. 108 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 108 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Užsieniečiai, gavę prieglobstį Lietuvos Respublikoje, Lietuvos valstybės paramos integracijai laikotarpiu iš integracijai įgyvendinti skiriamų lėšų turi šias teises:

1) gyvendami laikino apgyvendinimo vietoje gauti mėnesinę pašalpą maistui ir smulkioms išlaidoms;

2) gauti vienkartinę išmoką įsikurti gyvenamojoje vietoje savivaldybės teritorijoje (būtiniausiems baldams ir namų apyvokos reikmenims įsigyti, kelionės ir (ar) bagažo pervežimo iki gyvenamosios vietos išlaidoms padengti);

3) gyvendami gyvenamojoje vietoje savivaldybės teritorijoje gauti mėnesinę išmoką būtiniausioms reikmėms (maistui, drabužiams, higienos reikmėms, visuomeniniam transportui, būsto nuomai ir komunalinėms paslaugoms apmokėti);

4) gyvendami laikino apgyvendinimo vietoje ar gyvenamojoje vietoje savivaldybės teritorijoje gauti mėnesinę kompensaciją atlyginimui švietimo teikėjui už vaiko, ugdomo pagal ikimokyklinio ar priešmokyklinio ugdymo programas, išlaikymą apmokėti;

5) gyvendami laikino apgyvendinimo vietoje ar gyvenamojoje vietoje savivaldybės teritorijoje gauti mėnesinę kompensaciją atlyginimui švietimo teikėjui už vaiko, ugdomo pagal ikimokyklinio ar priešmokyklinio ugdymo programas, išlaikymą apmokėti;

6) naudotis kitomis paslaugomis laikino apgyvendinimo vietoje ar gyvenamojoje vietoje savivaldybės teritorijoje, kurios Lietuvos valstybės paramos integracijai laikotarpiu teikiamos paramos integracijai srityse pagal šio Įstatymo 109 straipsnio 3 dalyje nurodytos Lietuvos valstybės paramos teikimą integracijai įgyvendinančios institucijos ar įstaigos su užsieniečiu, gavusiu prieglobstį Lietuvos Respublikoje, sudarytą sutartį dėl Lietuvos valstybės paramos integracijai teikimo.“

27 straipsnis. 113 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 113 straipsnio 5 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) užsienietis, apgyvendintas laikino apgyvendinimo vietoje netaikant judėjimo laisvės apribojimų, pažeidė laikino išvykimo iš laikino apgyvendinimo vietos tvarką;“.

28 straipsnis. 114 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 114 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„114 straipsnis. Užsieniečio sulaikymas

1. Teisėsaugos institucijos pareigūno rašytiniu sprendimu užsienietis gali būti sulaikomas ne ilgiau kaip 48 valandoms. Teisėsaugos institucijos, sulaikiusios užsienietį ir nustačiusios, kad yra pagrindas jį sulaikyti ilgiau kaip 48 valandoms, per 5 valandas nuo užsieniečio sulaikymo momento perduoda jį Valstybės sienos apsaugos tarnybos pareigūnams.

2. Ilgiau kaip 48 valandoms užsienietis teismo sprendimu sulaikomas Valstybės sienos apsaugos tarnyboje.

3. Sulaikytas prieglobsčio prašytojas apie sulaikymo pagrindus, sprendimo sulaikyti apskundimo tvarką ir galimybę gauti nemokamą teisinę pagalbą informuojamas nedelsiant raštu jam suprantama kalba.

4. Pažeidžiami asmenys ir šeimos, kuriose yra nepilnamečių užsieniečių, gali būti sulaikyti tik ypatingu atveju, atsižvelgiant į geriausius vaiko ir pažeidžiamų asmenų interesus.

5. Prieglobsčio prašytojų sulaikymas turi trukti kuo trumpiau ir ne ilgiau, negu būtina pagal atitinkamą šio Įstatymo 113 straipsnio 4 dalyje nustatytą sulaikymo pagrindą, bet ne ilgiau kaip 6 mėnesius, išskyrus atvejus, kai prieglobsčio prašytojas sulaikytas šio Įstatymo 113 straipsnio 4 dalies 2 ar 5 punkte nurodytu pagrindu. Šiais atvejais sulaikymo terminas gali būti pratęstas papildomam, ne ilgesniam kaip 6 mėnesių, laikotarpiui.

6. Užsieniečio sulaikymas turi trukti kuo trumpiau, bet ne ilgiau kaip 6 mėnesius, išskyrus atvejus, kai jis nebendradarbiauja siekiant jį grąžinti į užsienio valstybę ar išsiųsti iš Lietuvos Respublikos (atsisako pateikti apie save duomenis, teikia klaidinančią informaciją ir pan.) arba negaunami reikiami dokumentai tokio užsieniečio grąžinimui į užsienio valstybę ar išsiuntimui iš Lietuvos Respublikos. Šiais atvejais sulaikymo terminas gali būti pratęstas papildomam, ne ilgesniam kaip 12 mėnesių, laikotarpiui. Į šioje dalyje nustatytą sulaikymo terminą neįskaičiuojama sulaikymo pagal atitinkamą Įstatymo 113 straipsnio 4 dalyje nustatytą sulaikymo pagrindą trukmė, jei užsienietis buvo sulaikytas prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo metu.

7. Pasibaigus šio straipsnio 6 dalyje nustatytam sulaikymo terminui, užsienietį, kurį siekiama grąžinti į užsienio valstybę ar išsiųsti iš Lietuvos Respublikos, pakartotinai sulaikyti šio Įstatymo 113 straipsnio 2 dalyje nustatytu pagrindu galima tik, jeigu iš esmės pasikeitė jo grąžinimui į užsienio valstybę ar išsiuntimui iš Lietuvos Respublikos reikšmingos aplinkybės, kai dėl tokio pasikeitimo atsiranda pagrįsta tikimybė grąžinti užsienietį į užsienio valstybę ar išsiųsti užsienietį iš Lietuvos Respublikos. Tokiu atveju užsieniečio sulaikymas turėtų trukti kuo trumpiau, bet ne ilgiau kaip 3 mėnesius.

8. Valstybės sienos apsaugos tarnyba periodiškai, bet ne rečiau kaip kartą per 3 mėnesius, šio Įstatymo 118 straipsnyje nustatyta tvarka kreipiasi į teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį ar prieglobsčio prašytoją.“

29 straipsnis. 115 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 115 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Alternatyvios sulaikymui priemonės yra:

1) užsienietis nustatytu laiku periodiškai turi atvykti į Migracijos departamentą arba Valstybės sienos apsaugos tarnybą;

2) užsienietis elektroninių ryšių priemonėmis nustatytu laiku turi pranešti Migracijos departamentui arba Valstybės sienos apsaugos tarnybai apie savo buvimo vietą;

3) patikėti prižiūrėti užsienietį Lietuvos Respublikos piliečiui arba Lietuvos Respublikoje teisėtai gyvenančiam užsieniečiui, jei šis asmuo įsipareigojo rūpintis juo ir jį išlaikyti;

4) apgyvendinti užsienietį laikino apgyvendinimo vietoje netaikant judėjimo laisvės apribojimų;

5) apgyvendinti užsienietį laikino apgyvendinimo vietoje nustatant teisę judėti tik laikino apgyvendinimo vietai priklausančioje teritorijoje.“

2. Pakeisti 115 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Jeigu nevykdomos ar pažeidžiamos teismo sprendimu paskirtos šio straipsnio 2 dalyje išvardytos alternatyvios sulaikymui priemonės, Migracijos departamento ar Priėmimą užtikrinančios įstaigos prašymu arba savo iniciatyva Valstybės sienos apsaugos tarnyba kreipiasi į teisimą su teikimu sulaikyti užsienietį.“

3. Papildyti 115 straipsnį 6 dalimi:

„6. Jeigu skirta šio straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodyta alternatyvi sulaikymui priemonė ir laikino apgyvendinimo vietoje neteikiamos medicinos, socialinės, švietimo, maitinimo ir (ar) kitos paslaugos, psichologinė pagalba, užsieniečiams laikino apgyvendinimo vietos vadovo ar jo įgalioto asmens leidimu gali būti leista laikinai išvykti iš laikino apgyvendinimo vietos minėtoms paslaugoms gauti ar maisto produktams įsigyti, kai yra valdoma pasišalinimo iš laikino apgyvendinimo vietos rizika.“

30 straipsnis. 115¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 115¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„115¹ straipsnis. Sulaikytų užsieniečių laikymas arba užsieniečių, kuriems skirta alternatyvi sulaikymui priemonė, apgyvendinimas

Užsieniečių, sulaikytų ilgiau kaip 48 valandoms, laikymo Valstybės sienos apsaugos tarnyboje sąlygas ir tvarką nustato vidaus reikalų ministras, o užsieniečių, kuriems skirta alternatyvi sulaikymui priemonė, apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietoje sąlygas ir tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.“

31 straipsnis. 118 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 118 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„118 straipsnis. Sprendimo sulaikyti užsienietį pakartotinis svarstymas

1. Išnykus užsieniečio sulaikymo pagrindams, užsienietis turi teisę, o Valstybės sienos apsaugos tarnyba, nedelsdama privalo kreiptis į apylinkės teismą pagal užsieniečio buvimo vietą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį. Jeigu užsienietis, kuris yra sulaikytas šio Įstatymo 113 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais pagrindais, pateikia prašymą suteikti prieglobstį, Valstybės sienos apsaugos tarnyba nedelsdama privalo kreiptis į apylinkės teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti prieglobsčio prašytoją.

2. Jeigu dėl teisinių ar kitų objektyvių priežasčių nebėra pagrįstos tikimybės užsienietį išsiųsti iš Lietuvos Respublikos, Valstybės sienos apsaugos tarnyba privalo kreiptis į apylinkės teismą pagal užsieniečio buvimo vietą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį.

3. Teismas, gavęs užsieniečio ar Valstybės sienos apsaugos tarnybos prašymą pakartotinai svarstyti sprendimą dėl užsieniečio sulaikymo, ne vėliau kaip per 10 dienų nuo prašymo priėmimo dienos pakartotinai svarsto sprendimą sulaikyti užsienietį ir priima vieną iš šių sprendimų:

1) palikti galioti sprendimą sulaikyti užsienietį;

2) pakeisti sprendimą sulaikyti užsienietį;

3) panaikinti sprendimą sulaikyti užsienietį.

4. Šio straipsnio 3 dalyje išvardyti apylinkės teismo sprendimai įsigalioja nuo jų priėmimo dienos.

5. Teismo sprendimas gali būti skundžiamas šio Įstatymo 117 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.“

32 straipsnis. 123 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 123 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Amžiaus nustatymo tyrimas atliekamas, kai yra pagrįstų abejonių dėl užsieniečio nurodyto amžiaus, socialinės apsaugos ir darbo ministro, vidaus reikalų ministro ir sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka.“

33 straipsnis. 125 straipsnio pakeitimas

Papildyti 125 straipsnį 3¹ dalimi:

„3¹. Sprendimas dėl užsieniečio grąžinimo į užsienio valstybę nepriimamas, jeigu užsienietis išvyksta iš Lietuvos Respublikos per išorinę Europos Sąjungos sieną ir kita Šengeno valstybė į Šengeno informacinę sistemą yra įtraukusi perspėjimą dėl šio užsieniečio grąžinimo pagal Reglamento (ES) 2018/1860 nuostatas, kuriame nurodytas savanoriško išvykimo laikotarpis nėra pasibaigęs, ir jeigu nėra šio Įstatymo 126 straipsnio 1 dalyje nustatyto užsieniečio išsiuntimo pagrindo.“

34 straipsnis. 140⁸ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140⁸ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„140⁸ straipsnis. Užsieniečių atvykimas į Lietuvos Respubliką ir laikinas jų apgyvendinimas

1. Užsieniečių buvimas tranzito zonose nelaikomas atvykimu į Lietuvos Respublikos teritoriją. Užsieniečių, pateikusių prašymą suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose arba Lietuvos Respublikos teritorijoje, kai jie į ją pateko neteisėtai kirtę Lietuvos Respublikos valstybės sieną, iki priimamas sprendimas įleisti juos į Lietuvos Respubliką, taip pat užsieniečių, kurie į Lietuvos Respublikos teritoriją pateko neteisėtai kirtę Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir nėra prieglobsčio prašytojai, 6 mėnesius nuo jų užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos buvimas šio straipsnio 3 dalyje nurodytose laikino apgyvendinimo vietose nelaikomas atvykimu į Lietuvos Respublikos teritoriją.

2. Jeigu užsienietis, būdamas pasienio kontrolės punkte, tranzito zonoje arba Lietuvos Respublikos teritorijoje, kai jis į ją pateko neteisėtai kirtęs Lietuvos Respublikos valstybės sieną, pateikia prašymą suteikti prieglobstį, Migracijos departamentas per 48 valandas nuo šio prašymo pateikimo momento priima sprendimą įleisti prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką, išskyrus prieglobsčio prašytojus, kuriems taikytinos šio Įstatymo 76 straipsnio 4 dalies arba 77 straipsnio 1 dalies nuostatos.

3. Prieglobsčio prašytojai, pateikę prašymus suteikti prieglobstį pasienio kontrolės punktuose, tranzito zonose arba Lietuvos Respublikos teritorijoje, kai jie į ją pateko neteisėtai kirtę Lietuvos Respublikos valstybės sieną, iki priimamas sprendimas įleisti juos į Lietuvos Respubliką, Migracijos departamento sprendimu apgyvendinami Priėmimą užtikrinančios įstaigos paskirtose laikino apgyvendinimo vietose, nesuteikiant jiems teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje. Užsieniečiai, kurie į Lietuvos Respublikos teritoriją pateko neteisėtai kirtę Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir nėra prieglobsčio prašytojai, taip pat užsieniečiai, dėl kurių priimtas sprendimas nesuteikti prieglobsčio, iki bus įvykdytas galutinis sprendimas dėl užsieniečio grąžinimo ar išsiuntimo arba išduotas užsieniečio registracijos pažymėjimas, Valstybės sienos apsaugos tarnybos sprendimu apgyvendinami Priėmimą užtikrinančios įstaigos paskirtose laikino apgyvendinimo vietose, nesuteikiant jiems teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje. Jeigu šioje dalyje nurodytiems prieglobsčio prašytojams ir užsieniečiams laikino apgyvendinimo vietose neteikiamos medicinos, socialinės, švietimo, maitinimo ir (ar) kitos paslaugos, psichologinė pagalba, laikino apgyvendinimo vietos vadovo ar jo įgalioto asmens leidimu jiems gali būti leidžiama laikinai išvykti iš laikino apgyvendinimo vietų, kad gautų minėtas paslaugas ar įsigytų maisto produktų, kai yra valdoma pasišalinimo iš laikino apgyvendinimo vietų rizika. Teikiant nurodytas paslaugas nepilnamečiams, prioritetas teikiamas paslaugų suteikimui už laikino apgyvendinimo vietos ribų, kai yra valdoma pasišalinimo iš laikino apgyvendinimo vietos rizika.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytų prieglobsčio prašytojų ir užsieniečių apgyvendinimo laikino apgyvendinimo vietose, sąlygas ir tvarką bei laikino išvykimo iš laikino apgyvendinimo vietų tvarką nustato socialinės apsaugos ir darbo ministras.

5. Jeigu per įvestos karo padėties, nepaprastosios padėties, taip pat paskelbtos ekstremaliosios situacijos dėl masinio užsieniečių antplūdžio laikotarpį ir 28 dienas po jo pabaigos, tačiau ne ilgiau kaip per 6 mėnesius nuo užsieniečio užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos, nebuvo priimtas galutinis sprendimas dėl prieglobsčio prašytojo, apgyvendinto laikino apgyvendinimo vietoje, teisinės padėties, Migracijos departamentas priima sprendimą įleisti tokį prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką ir apgyvendinti jį Priėmimą užtikrinančios įstaigos paskirtoje laikino apgyvendinimo vietoje.

6. Jeigu Migracijos departamentas, priimdamas šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą įleisti prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką, nustato, kad būtina patikrinti užsieniečio tapatybę ir (arba) pilietybę arba yra šio Įstatymo 113 straipsnio 5 dalies 2, 3, 4 ar 9 punktuose nurodytų aplinkybių, o priimdamas šio straipsnio 5 dalyje nurodytą sprendimą įleisti prieglobsčio prašytoją į Lietuvos Respubliką, – kad yra šio Įstatymo 113 straipsnio 5 dalies 1, 6–11 punktuose nurodytų aplinkybių, Migracijos departamentas kartu priima sprendimą prieglobsčio prašytoją apgyvendinti Priėmimą užtikrinančios įstaigos paskirtoje laikino apgyvendinimo vietoje, nesuteikiant jam teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje. Užsieniečio teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju ribojimas negali būti taikomas ilgiau kaip 2 mėnesius, o šio straipsnio 5 dalyje nurodytu atveju – ilgiau kaip 6 mėnesius nuo sprendimo priėmimo dienos. Jeigu yra šio Įstatymo 113 straipsnio 4 dalies 3, 4 ar 5 punkte nurodytas sulaikymo pagrindas, Valstybės sienos apsaugos tarnyba kreipiasi į teismą dėl prieglobsčio prašytojo sulaikymo ar alternatyvios sulaikymui priemonės skyrimo.

7. Jeigu per įvestos karo padėties, nepaprastosios padėties, taip pat paskelbtos ekstremaliosios situacijos dėl masinio užsieniečių antplūdžio laikotarpį ir 28 dienas po jo pabaigos, tačiau ne ilgiau kaip per 6 mėnesius nuo užsieniečio, kuris neteisėtai kirtu Lietuvos Respublikos valstybės sieną ir kuris nėra prieglobsčio prašytojas, užregistravimo Lietuvos migracijos informacinėje sistemoje dienos, neįvykdomas galutinis Migracijos departamento ar Valstybės sienos apsaugos tarnybos sprendimas dėl užsieniečio grąžinimo ar išsiuntimo, Valstybės sienos apsaugos tarnyba, nustačiusi, kad yra šio Įstatymo 113 straipsnio 5 dalyje nurodytos aplinkybės, priima sprendimą apgyvendinti jį Priėmimą užtikrinančios įstaigos paskirtoje laikino apgyvendinimo vietoje, nesuteikiant jam teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje. Šis teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje ribojimas negali būti taikomas ilgiau kaip 6 mėnesius nuo šio sprendimo priėmimo dienos. Jeigu Valstybės sienos apsaugos tarnyba nenustatė šio Įstatymo 113 straipsnio 5 dalyje nurodytų aplinkybių ir nepriėmė sprendimo apgyvendinti užsienietį laikino apgyvendinimo vietose, nesuteikiant jam teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje, bet yra šio Įstatymo 113 straipsnio 1 dalyje nurodyti sulaikymo

pagrindai, Valstybės sienos apsaugos tarnyba kreipiasi į teismą dėl užsieniečio sulaikymo ar alternatyvios sulaikymui priemonės skyrimo.

8. Jeigu šio straipsnio 6 dalyje nurodyti prieglobsčio prašytojai teismo nesulaikomi ar jiems alternatyvi sulaikymui priemonė neskiriama, taip pat pasibaigus sulaikymui ar alternatyviai sulaikymui priemonei, prieglobsčio prašytojai apgyvendinami šio Įstatymo 79 straipsnyje nustatyta tvarka.

9. Skundas dėl šio straipsnio 3, 6 ir 7 dalyse nurodytų sprendimų apgyvendinti laikino apgyvendinimo vietose, nesuteikiant teisės laisvai judėti Lietuvos Respublikos teritorijoje, gali būti paduotas apylinkės teismui pagal užsieniečio buvimo vietą arba kitam artimiausiam užsieniečio buvimo vietai apylinkės teismui per 14 dienų nuo sprendimo įteikimo dienos. Priimtas apylinkės teismo sprendimas skundžiamas ir skundas nagrinėjamas šio Įstatymo 117 straipsnyje nustatyta tvarka.

10. Šio Įstatymo 5 straipsnio 2, 3, 4, 6, 7, 8 ir 9 dalių nuostatos dėl užsieniečių atvykimo į Lietuvos Respubliką netaikomos.“

35 straipsnis. 140¹⁶ straipsnio pripažinimas netekusiu galios

Pripažinti netekusiu galios 140¹⁶ straipsnį.

36 straipsnis. 140¹⁸ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140¹⁸ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„140¹⁸ straipsnis. Užsieniečio sulaikymas

1. Valstybės sienos apsaugos tarnyba periodiškai, ne rečiau kaip kartą per 3 mėnesius, patikrina aplinkybes, turinčias įtakos užsieniečio sulaikymo pagrįstumui, ir šio Įstatymo 140²¹ straipsnyje nustatytais atvejais bei nustatyta tvarka kreipiasi į teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį.

2. Šio Įstatymo 114 straipsnio 8 dalies nuostatos dėl užsieniečio sulaikymo netaikomos.“

37 straipsnis. 140¹⁹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140¹⁹ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Alternatyvios sulaikymui priemonės yra:

1) nurodytos šio Įstatymo 115 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktuose;

2) užsieniečio apgyvendinimas laikino apgyvendinimo vietoje ar kitoje pritaikytoje vietoje netaikant judėjimo laisvės apribojimų;

3) užsieniečio apgyvendinimas laikino apgyvendinimo vietoje ar kitoje pritaikytoje vietoje nustatant teisę judėti tik laikino apgyvendinimo vietai ar kitai pritaikytai vietai priklausančioje teritorijoje.“

38 straipsnis. 140²¹ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140²¹ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„140²¹ straipsnis. Sprendimo sulaikyti užsieniečių pakartotinis svarstymas

1. Išnykus užsieniečio sulaikymo pagrindams, užsienietis turi teisę, o Valstybės sienos apsaugos tarnyba nedelsdama privalo kreiptis į apylinkės teismą pagal užsieniečio buvimo vietą arba į kitą artimiausią užsieniečio buvimo vietai apylinkės teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį. Jeigu užsienietis, kuris yra sulaikytas šio Įstatymo 113 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytais pagrindais, pateikia prašymą suteikti prieglobstį, Valstybės sienos apsaugos tarnyba nedelsdama privalo kreiptis į apylinkės teismą pagal užsieniečio buvimo vietą arba į kitą artimiausią užsieniečio buvimo vietai apylinkės teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti prieglobsčio prašytoją.

2. Jeigu dėl teisinių ar kitų objektyvių priežasčių nebėra pagrįstos tikimybės užsienietį išsiųsti iš Lietuvos Respublikos, Valstybės sienos apsaugos tarnyba, privalo kreiptis į apylinkės teismą pagal užsieniečio buvimo vietą arba į kitą artimiausią užsieniečio buvimo vietai apylinkės teismą su prašymu pakartotinai svarstyti sprendimą sulaikyti užsienietį.

3. Šio Įstatymo 118 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos dėl sprendimo sulaikyti užsienietį pakartotinio svarstymo netaikomos.“

39 straipsnis. 140²⁸ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 140²⁸ straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Jeigu įvesta karo padėtis, nepaprastoji padėtis, paskelbta ekstremalioji situacija dėl masinio užsieniečių antplūdžio, skiriant nelydimo nepilnamečio užsieniečio atstovu fizinį asmenį, kuris yra:

1) užsienio valstybės pilietis ar asmuo be pilietybės, neatsižvelgiant į jo buvimą Lietuvos Respublikos teritorijoje teisėtumą, išskyrus Europos Sąjungos valstybės narės piliečius, turinčius teisės laikinai ar nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimą, Europos Sąjungos valstybės narės piliečių šeimos narius, turinčius leidimo gyventi šalyje kortelę arba leidimo nuolat gyventi šalyje kortelę, jam netaikomi Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 3.268 straipsnio 2 dalyje ir 3.269 straipsnyje nustatyti reikalavimai;

2) Lietuvos Respublikos pilietis, Europos Sąjungos valstybės narės pilietis, turintis teisės laikinai ar nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje pažymėjimą, Europos Sąjungos valstybės narės piliečio šeimos narys, turintis leidimo gyventi šalyje kortelę arba leidimo nuolat gyventi šalyje kortelę, jam netaikomas Civilinio kodekso 3.268 straipsnio 2 dalies 2 punkte nustatytas reikalavimas.“

40 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

1. Papildyti Įstatymo priedą nauju 34 punktu:

„34. 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (ES) 2019/1157 dėl Sąjungos piliečių tapatybės kortelių ir Sąjungos piliečiams bei jų šeimos nariams, kurie

naudojasi laisvo judėjimo teise, išduodamų teisę gyventi šalyje patvirtinančių dokumentų saugumo didinimo.“

2. Buvusį Įstatymo priedo 34 punktą laikyti 35 punktu.

41 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos Vyriausybei

Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2023 m. lapkričio 1 d. paskiria Priėmimą užtikrinančią įstaigą ir nustato užsieniečių laikino apgyvendinimo vietas.

42 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio Įstatymo 1 straipsnio 2, 3, 4, 8 ir 9 dalis, 3, 5, 6, 8 – 10 straipsnius, 12 straipsnio 4, 7 ir 8 dalis, 14 straipsnio 2 dalį, 15 – 25, 28, 31, 33, 36, 38 – 41 straipsnius ir šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2024 m. liepos 1 d.

2. Šio Įstatymo 3 straipsnis įsigalioja 2023 m. liepos 3 d.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė, socialinės apsaugos ir darbo ministras, vidaus reikalų ministras ir sveikatos apsaugos ministras iki 2024 m. birželio 30 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

4. Sprendimai dėl užsieniečio apgyvendinimo, priimti iki šio įstatymo įsigaliojimo, galioja, kol baigiasi apgyvendinimo sprendimo galiojimas arba kol sprendimas yra pakeičiamas pagal šį įstatymą.

5. Sprendimų dėl užsieniečio apgyvendinimo priėmimo procedūros, pradėtos iki šio įstatymo įsigaliojimo, baigiamos vadovaujantis šio įstatymo nuostatomis.

6. Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimas, pradėtas iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos, baigiamas vadovaujantis šio įstatymo nuostatomis, išskyrus atvejus, kai pradėta paslauga pagal sudarytas sutartis turi būti užbaigta to paties teikėjo.

7. Kituose teisės aktuose vartojama sąvoka „Sąjungos piliečio šeimos nario leidimo laikinai gyventi šalyje kortelė“ atitinka sąvoką „Leidimo gyventi šalyje kortelė“, o sąvoka „Sąjungos piliečio šeimos nario leidimo nuolat gyventi šalyje kortelė“ atitinka sąvoką „Leidimo nuolat gyventi šalyje kortelė“.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą

Respublikos Prezidentas